

KLÍČOVÉ TÉMA¹

Články 8, 13 a 14

Ochrana před nenávisnými projevy

(Naposledy aktualizováno: 31/08/2025)

Úvod

Soud přikládá zvláštní význam pluralitě, toleranci a velkorysosti. Často zdůrazňuje, že pluralita a demokracie jsou založeny na skutečném uznání a respektování rozmanitosti. Harmonická interakce osob a skupin s různými identitami je pro dosažení sociální soudržnosti nezbytná (*Beizaras a Levickas proti Litvě*, 2020, § 106–107, [CZE](#), a v něm citované věci). Výroky, které šíří, podněcují, podporují nebo ospravedlňují násilí, nenávisť nebo nesnášenlivost vůči určité osobě nebo skupině osob („nenávislné projevy“), ohrožují sociální soudržnost a představují riziko, že dojde k násilí a porušování práv jiných osob. Takové projevy mohou vytvářet prostředí, které vede k páchání trestných činů z nenávislosti a podněcuje rozsáhlé konflikty.

Rozsáhlá judikatura Soudu týkající se trestných činů z nenávislosti se v poslední době rozvinula rozšířením ochrany obětí nenávislných projevů podle článku 8 (respektování soukromého života), a to jak samostatně, tak ve spojení s článkem 14 (zákaz diskriminace), a výjimečně podle článku 13.

Zásady vyplývající ze současné judikatury

V kontextu článku 8:

Použitelnost

- Zacházení, které nedosahuje takové závažnosti, aby se na něj vztahoval článek 3, může přesto porušovat aspekt soukromého života v článku 8, pokud jeho účinky dopadají na fyzickou a psychickou integritu stěžovatele dostatečně nepříznivě (*R.B. proti Maďarsku*, 2016, § 79, [CZE](#); *Király a Dömötör proti Maďarsku*, 2017, § 42, [CZE](#); *Association ACCEPT a ostatní proti Rumunsku*, 2021, § 66, [CZE](#)).
- Pověst člověka je součástí jeho osobní identity a duševní integrity, a proto také spadá do oblasti jeho soukromého života. Aby se však mohl uplatnit článek 8, musí útok na pověst osoby dosáhnout určitého stupně závažnosti a musí být proveden způsobem, který jí způsobuje újmu na osobním užívání práva na respektování soukromého života (*Kaboğlu a Oran proti Turecku*, 2018, § 65; *Beizaras a Levickas proti Litvě*, 2020, § 109, [CZE](#); *Association ACCEPT a ostatní proti Rumunsku*, 2021, § 68, [CZE](#)).
- Veškeré negativní stereotypizace skupiny osob, pokud dosáhne určité úrovně závažnosti, je schopno ovlivnit vnímání vlastní identity dané skupiny a pocit sebeúcty a sebedůvěry jejich

¹ Vypracováno kanceláří Soudu. Pro Soud není závazné.

Původní text je použit se souhlasem Rady Evropy a Evropského soudu pro lidská práva. Tento překlad, včetně doplnění odkazů na české překlady rozhodnutí nebo jejich shrnutí, byl pořízen Ministerstvem spravedlnosti České republiky na základě dohody s Radou Evropy a Evropským soudem pro lidská práva a je výhradní odpovědností Ministerstva spravedlnosti České republiky.

členů a v tomto smyslu jej lze považovat za ovlivňování soukromého života členů skupiny (*Aksu proti Turecku* [velký senát], 2012, § 58; *R.B. proti Maďarsku*, 2016, [CZE](#), § 78, *Nepomnyashchiy a ostatní proti Rusku*, 2023, § 57, [CZE](#)). Mezi relevantní hlediska pro rozhodnutí, zda bylo této úrovně dosaženo, patří mimo jiné: a) vlastnosti skupiny (například její velikost, stupeň homogenity, zvláštní zranitelnost nebo historická zkušenost se stigmatizací, a její postavení ve vztahu ke společnosti jako celku), b) přesný obsah negativních výroků na adresu dané skupiny (v jaké tyto výroky podporují negativní stereotypizaci skupiny jako takové, a konkrétní obsah tohoto předsudku); a c) formu a souvislosti, za nichž byly výroky proneseny, jejich dosah (který může záviset na tom, kde a jak byly proneseny), postavení a věhlas jejich autora, a míru, v níž by mohly být považovány za výroky, které se dotýkají samotného jádra identity a důstojnosti skupiny. Žádné z těchto hledisek nemá trvale přednost; ke konečnému závěru o tom, zda bylo dosaženo výše uvedené „určité úrovně“ a zda se tedy článek 8 použije, vede souhrn všech těchto hledisek. Důležitým hlediskem může být rovněž celkový kontext každého případu – zejména společenské a politické prostředí, které panovalo v době, kdy byly výroky učiněny (*Budinova a Chaprazov proti Bulharsku*, 2021, § 63, [CZE](#); *Behar a Gutman proti Bulharsku*, 2021, § 67, *Nepomnyashchiy a ostatní proti Rusku*, 2023, § 58, [CZE](#)).

Stručně o povinnostech státu

- Měl by být zaveden funkční účinný právní systém, který by byl stěžovateli k dispozici a který by chránil jeho práva spadající pod článek 8 (*Aksu proti Turecku* [velký senát], 2012, § 68). Jedná se o oblast, v níž mají smluvní státy široký prostor pro uvážení při určování opatření, která je třeba k zajištění souladu s Úmluvou přijmout s ohledem na potřeby a zdroje společnosti a jednotlivců (*R.B. proti Maďarsku*, 2016, § 81, [CZE](#)). Úkolem Soudu v této souvislosti není nahrazovat příslušné vnitrostátní orgány při určování nejhodnějších způsobů ochrany jednotlivců před útoky na jejich osobní integritu, ale spíše přezkoumávat podle Úmluvy rozhodnutí, která tyto orgány v rámci svého uvážení přijaly (*Király a Dömötör proti Maďarsku*, 2017, § 62, [CZE](#)).
- Výše uvedená povinnost nevyžaduje vždy zavedení trestněprávních prostředků nápravy; může být splněna i tehdy, pokud platný právní systém poskytuje občanskoprávní prostředky nápravy, které jsou schopny poskytnout dostatečnou ochranu (*tamtéž*, § 61).
- Trestní postih nenávisťných projevů, včetně nejzávažnějších projevů nenávisti a výzev k násilí, může být uplatňován pouze jako opatření *ultima ratio* (*Beizaras a Levickas proti Litvě*, 2020, § 111, [CZE](#)). Soud připustil, že v případě přímých nebo nepřímých slovních útoků a fyzických hrozeb motivovaných diskriminačními postoji je třeba přijmout trestněprávní opatření (*R.B. proti Maďarsku*, 2016, § 80 a § 83–85, [CZE](#); *Király a Dömötör proti Maďarsku*, 2017, § 76, [CZE](#); *Alković proti Černé Hoře*, 2017, § 65–66, 69 a 72, [CZE](#)). Pokud jsou zavedeny trestněprávní mechanismy, měly by být uplatňovány způsobem, který je slučitelný s povinností státu poskytovat účinnou ochranu práv spadajících pod článek 8 (*R.B. proti Maďarsku*, 2016, § 85, 90 a 91, [CZE](#); *Király a Dömötör proti Maďarsku*, 2017, § 72 a § 80, [CZE](#); *Alković proti Černé Hoře*, 2017, § 68, 72 a 73, [CZE](#); *Nepomnyashchiy a ostatní proti Rusku*, 2023, § 58, [CZE](#)).

Vyvažování práva na soukromý život a svobody projevu

- V případech, kdy stížnost spočívá v tom, že práva chráněná článkem 8 byla porušena v důsledku výkonu práva na svobodu projevu jinými osobami, je třeba při uplatňování článku 8 náležitě zohlednit požadavky článku 10. V takových případech je tedy třeba vyvážit právo stěžovatele na „respektování jeho soukromého života“ s veřejným zájmem na ochraně svobody projevu, přičemž je třeba mít na paměti, že mezi právy zaručenými těmito dvěma články neexistuje žádný hierarchický vztah (*Aksu proti Turecku* [velký senát], 2012, § 63; *Budinova a Chaprazov proti Bulharsku*, 2021, § 89, [CZE](#); *Behar a Gutman proti Bulharsku*,

2021, § 100). Stejně tak povinnost provést vyvažování znamená, že vnitrostátní soudy nesmějí se odvolávat na svobodu projevu, aniž by náležitě zohlednily požadavky práva na soukromý život podle článku 8. (*Nepomnyashchiy a ostatní proti Rusku*, 2023, § 81–85, [CZE](#)).

- Při rozboru případů tohoto typu bude Soud přihlížet k zásadám stanoveným ve své judikatuře k článku 10 týkajících se výroků údajně podněcujících násilí, nenávist nebo nesnášenlivost. Soud zejména posoudí, zda byly napadené výroky proneseny na pozadí napjaté politické nebo společenské situace; zda by tyto výroky, spravedlivě vykládané a vnímané v jejich bezprostředním nebo širším kontextu, mohly být považovány za přímou nebo nepřímou výzvu k násilí nebo za ospravedlňování násilí, nenávisti nebo nesnášenlivosti; posoudí rovněž způsob, jakým byly napadené výroky proneseny, a jejich schopnost vést přímo či nepřímo ke škodlivým důsledkům; přístup Soudu k tomuto typu případů velmi závisí na daných souvislostech (*Király a Dömötör proti Maďarsku*, 2017, § 73, [CZE](#); *Kaboğlu a Oran proti Turecku*, 2018, § 82).

V souvislosti s článkem 14:

Použitelnost

- Stěžovatel musí předložit jednoznačné důkazy o tom, že napadené výroky měly diskriminační úmysl nebo účinek (*Aksu proti Turecku* [velký senát], 2012, § 45; *Budinova a Chaprazov proti Bulharsku*, 2021, § 91, [CZE](#); *Behar a Gutman proti Bulharsku*, 2021, § 102, *Nepomnyashchiy a ostatní proti Rusku*, 2023, § 81–85, [CZE](#)), nebo že jeho příslušnost k určité skupině hrála roli ve způsobu, jakým s ním bylo zacházeno (*Beizaras a Levickas proti Litvě*, 2020, § 124, [CZE](#)).

Stručně o povinnostech státu

- V případech, kdy tvrzené zacházení motivované předsudky představuje zásah do práva stěžovatele na soukromý život podle článku 8, tj. pokud osoba věrohodně tvrdí, že byla vystavena obtěžování motivovanému nenávistí, včetně slovních útoků a fyzických hrozeb, může podle tohoto ustanovení Úmluvy vzniknout další povinnost přijmout veškerá přiměřená opatření k odhalení jakéhokoli motivu předpojatosti a ke zjištění, zda v jednání mohly hrát určitou úlohu též nenávist nebo předsudky (*R.B. proti Maďarsku*, 2016, § 83–84, i když pouze v souvislosti s článkem 8, [CZE](#); *Alković proti Černé Hoře*, 2017, § 66, [CZE](#) a *Association ACCEPT a ostatní proti Rumunsku*, 2021, § 123–126, v souvislosti s článkem 8 ve spojení s článkem 14, [CZE](#)).
- Pokud jsou rizika známa, jsou vnitrostátní orgány povinny zajistit přiměřenou ochranu důstojnosti osoby před slovními útoky motivovanými nenávistí ze strany soukromých osob, například homofobními urážkami na akci pořádané sdružením LGBT (*tamtéž*, § 105–113).
- Poskytování příležitostné ochrany tělesné integrity osoby je sice chvályhodné, samo o sobě nestačí k tomu, aby byla splněna povinnost orgánů zabývat se stížnostmi jednotlivců na opakující se projevy nesnášenlivosti (*Paketova a ostatní proti Bulharsku*, 2022, § 164).
- Pokud vnitrostátní orgány při vyvažování práva na soukromý život a svobodu projevu řádně nezohlednily diskriminační motiv nenávisťných výroků, porušily tím svůj pozitivní závazek přiměřeně reagovat na diskriminaci (*Budinova a Chaprazov proti Bulharsku*, 2021, § 94–95, [CZE](#); *Behar a Gutman proti Bulharsku*, 2021, § 105–106).
- V situacích, kdy existují důkazy o vzorcích násilí a nesnášenlivosti vůči zranitelné menšině, vyžadují pozitivní závazky od států vyšší úroveň reakce na tvrzené události motivované předsudky (*R.B. proti Maďarsku*, 2016, § 84, [CZE](#)).

V souvislosti s článkem 13:

- V případech, kdy je shledáno porušení článku 8, ať již samostatně nebo ve spojení s článkem 14, z důvodu selhání vnitrostátního právního systému při poskytování požadované ochrany, Soud obvykle nepovažuje za nutné posuzovat samostatně námitky podané na poli článku 13 (*Alković proti Černé Hoře*, 2017, § 77, [CZE](#); *Beizaras a Levickas proti Litvě*, 2020, § 151, [CZE](#); *Association ACCEPT a ostatní proti Rumunsku*, 2021, § 161–162, [CZE](#)).
- V případě *Beizaras a Levickas proti Litvě* však Soud shledal samostatné porušení článku 13, když konstatoval zjevnou neochotu orgánů činných v trestním řízení vyšetřovat trestné činy nenávisťných projevů s homofobním podtextem. Konstatoval, že takový předsudečný přístup a neuznání motivů předpojatosti, které stojí za takovými trestnými činy, jsou spojeny s rizikem, že příslušná ustanovení trestního práva zůstanou „mrtvou literou“ a budou znamenat odsouhlasení nebo dokonce schvalování trestných činů z nenávisť ze strany úředníků (*Beizaras a Levickas proti Litvě*, 2020, § 155, [CZE](#); *Király a Dömötör proti Maďarsku*, 2017, § 80, [CZE](#), kdy Soud vyjádřil obavy, byť v souvislosti s rozbořem na poli článku 8, že neschopnost orgánů smysluplně prošetřit stížnosti stěžovatelů je ponechala bez požadované ochrany před otevřeně protiromskou demonstrací, na níž se objevily slovní výhrůžky a projevy obhajující politiku rasové segregace, a že na základě takového postoje orgánů by takový postup mohl být širokou veřejností vnímán jako ospravedlnění a/nebo tolerance takových událostí ze strany státu).

Významné příklady

Případy, kdy se stěžovatelé stali přímo nebo nepřímo terčem nenávisťných projevů

- *R.B. proti Maďarsku*, 2016, [CZE](#) – rasistické slovní urážky a pokus o napadení stěžovatelky během protiromských shromáždění nebyly natolik závažné, aby jí způsobily strach, úzkost nebo pocit méněcennosti, aby se uplatnil článek 3 (§ 51), ale byly dotčeny aspekty soukromého života ve smyslu etnické identity, jak ji chápe článek 8 (§ 80). Absence smysluplného vyšetřování zaměřeného na odhalení rasistických motivů (§ 88 a § 90) – porušení článku 8.
- *Király a Dömötör proti Maďarsku*, 2017, [CZE](#) – výhrůžky fyzickým násilím a rasistické výroky pronesené během protiromské demonstrace proti romským obyvatelům vesnice, kde již dříve panovalo napětí mezi romskými a neromskými obyvateli, zasáhly do duševní integrity a etnické identity stěžovatelů ve smyslu článku 8 (§ 43). Absence smysluplného vyšetřování zaměřeného na odhalení rasistických motivů (§ 75–80) – porušení článku 8.
- *Alković proti Černé Hoře*, 2017, [CZE](#) – řada etnicky a/nebo nábožensky motivovaných slovních útoků a násilných činů, i když nebyly učiněny v přítomnosti stěžovatele, ani neměřily přímo na něj, mohla vzbudit důvodnou obavu, že by násilí mohlo být skutečně použito (§ 69). Nebylo provedeno smysluplné vyšetřování, v důsledku čehož příslušné události zůstaly bez právních následků a stěžovateli nebyla poskytnuta požadovaná ochrana jeho práva na duševní integritu (§ 72) – porušení článku 8 ve spojení s článkem 14.
- *Kaboğlu a Oran proti Turecku*, 2018 – nepřátelská kritika v člancích ultranacionalistických novin na adresu stěžovatelů, předsedy vědecké rady a předsedy pracovní skupiny této rady, v souvislosti se zprávou o menšinových a kulturních právech vydaných touto radou dosáhla požadované hranice závažnosti pro použití článku 8 (§ 72). Některé výroky v člancích představovaly nenávisťné projevy a přímé či nepřímé výzvy k násilí (včetně výhrůžek smrtí), a to zejména s ohledem na citlivé pozadí, na němž byly proneseny (§ 85–87). Vnitrostátní soudy neposoudily odpovídajícím způsobem váhu jednotlivých zájmů (§ 88–89) – porušení článku

8.

- *Beizaras a Levickas proti Litvě*, 2020, [CZE](#) – nenávisné komentáře, včetně přímých výzev k násilí, na facebookové stránce jednoho ze stěžovatelů po zveřejnění fotografie zobrazující polibek mezi stěžovateli stejného pohlaví zasáhly do jejich psychické pohody a důstojnosti a dosáhly úrovně závažnosti vyžadované pro použitelnost článku 8 (§ 117). Absence smysluplného vyšetřování z důvodu stejného diskriminačního stavu myslí příslušných orgánů veřejné moci – porušení článku 14 ve spojení s článkem 8; neexistence účinných prostředků nápravy – porušení článku 13.
- *Association ACCEPT a ostatní proti Rumunsku*, 2021, [CZE](#) – homofobní urážky a výhrůžky adresované účastníkům veřejného promítání filmu zobrazujícího rodinu osob stejného pohlaví zasáhly do psychické pohody a důstojnosti jednotlivých stěžovatelů, a spadají tak do oblasti jejich soukromého života (§ 66–68). Orgány neposkytly jednotlivým stěžovatelům dostatečnou ochranu důstojnosti a účinně nevyšetřily skutečnou povahu homofobních urážek namířených proti nim (§ 104–128) – porušení článku 14 ve spojení s článkem 8.
- *Paketova a ostatní proti Bulharsku*, 2022 – opomenutí úřadů, která vedla k tomu, že etničtí Romové byli po protiromských protestech vyhnáni ze svých domovů a nemohou se vrátit. Opakující se protiromské pochody v obci mohly oprávněně vyvolat obavy stěžovatelů, i když nebylo prokázáno, že by se protestující ke stěžovatelům přiblížili a veřejní činitelé opakovaně veřejně projevovali svůj nesouhlas s návratem Romů, představovaly skutečnou překážku pokojného návratu stěžovatelů (§ 162–163). Nečinnost úřadů (starostů, policie a státních zastupitelství) zabývat se stížnostmi jednotlivců na opakující se projevy nesnášenlivosti bránící pokojnému užívání jejich domovů (§ 164–167) – porušení článku 8 ve spojení s článkem 14.

Případy týkající se vytváření předsudků o skupině

- *Aksu proti Turecku* [velký senát], 2012 – ačkoli stěžovatel, který byl romského původu, nebyl přímo napaden pasážemi v akademické knize o Romech v Turecku a příslušnými definicemi ve dvou slovnících, mohl se cítit dotčen poznámkami týkajícími se etnické skupiny, k níž náleží. Jeho soukromý život ve smyslu článku 8 tedy byl dotčen (§ 58–61). Vnitrostátní soudy pečlivě posoudily stěžovatelův případ ve světle příslušných zásad judikatury Soudu vztahujících se k článku 8 a řádně posoudily význam jednotlivých práv podle článků 8 a 10 (§ 69–74 a 82–85), což stěžovateli poskytlo účinné prostředky nápravy (§ 87) – nedošlo k porušení článku 8.
- *Lewit proti Rakousku*, 2019 – stěžovatel, jeden z posledních žijících přeživších koncentračního tábora Mauthausen, se cítil dotčen článkem v pravicovém periodiku, který tvrdil, že lidé osvobození z tábora v roce 1945 se podíleli na loupění, rabování a zabíjení, a který příznivě komentoval zastavení trestního řízení zahájeného v souvislosti s téměř totožným článkem vydaným dříve. Ačkoli článek nejmenoval stěžovatele osobně, jeho soukromý život byl dotčen, pokud byl členem (heterogenní) sociální skupiny (přeživších holocaust) (§ 46–47). Vzhledem k tomu, že vnitrostátní soudy nezkoumaly komplexně zejména otázku aktivní legitimace stěžovatele, nikdy se nezabývaly podstatou jeho žaloby (§ 83–87) – porušením článku 8.
- *Budinova a Chaprazov proti Bulharsku* a *Behar a Gutman proti Bulharsku*, 2021, [CZE](#) - stěžovatelé, bulharští státní příslušníci romského (v prvním případě) a židovského (ve druhém případě) etnického původu, neúspěšně žalovali v občanskoprávním řízení podle antidiskriminačních právních předpisů známého novináře a politika za řadu jeho veřejných protiromských (v prvním případě) a antisemitských (ve druhém případě) výroků. Napadené výroky, které byly systematické a vyznačovaly se mimořádnou agresivitou, viditelně směřovaly k očerňování příslušných etnických skupin a byly způsobilé dostatečně ovlivnit

pocit identity a pocit vlastní hodnoty a sebevědomí jednotlivých příslušníků těchto skupin, a proto mohly být považovány za zásah do soukromých životů stěžovatelů ve smyslu článku 8 (§ 64–68 v prvním případě; § 68–73 ve druhém případě). Vnitrostátní soudy zlehčily diskriminační nářky napadených výroků, čímž řádně neposoudily význam jednotlivých zájmů, ani nesplnily svou povinnost adekvátně reagovat na diskriminaci v souladu s kritérii stanovenými v judikatuře Soudu (§ 93–95 v prvním případě; § 104–106 ve druhém případě) – porušení článku 8 ve spojení s článkem 14.

- *Nepomnyashchiy a ostatní proti Rusku*, 2023, [CZE](#) – vnitrostátní soudy neuplatnily příslušný právní rámec na stěžovatele z řad LGBTI osob, kteří podali trestní a civilní žaloby proti ruským politikům za veřejné homofobní výroky, a to na základě toho, že homosexuálové netvoří „sociální skupinu“ chráněnou zákonem. Ačkoli tedy stěžovatelé měli teoreticky k dispozici právní ochranu, domácí orgány neprovedly řádné zvážení všech okolností, a tím dostatečně nezajistily právo na respektování soukromého života stěžovatelů (§ 81–85) – porušení článku 8 ve spojení s článkem 14.
- *National Youth Council of Moldova proti Moldavsku*, 2024 – stěžovatelská nevládní organizace zveřejnila reklamní plakát na billboardu. Místní úřady odmítly reklamu povolit, protože údajně obsahovala karikatury, které vykreslovaly Romy a osoby se zdravotním postižením v negativním světle a „neodrážely jejich místo ve společnosti“. Uvedený plakát byl ve skutečnosti součástí antidiskriminační kampaně stěžovatelské nevládní organizace reagující na první moldavský antidiskriminační zákon. Soud zopakoval, že plakát obsahoval satiru, která je formou „uměleckého vyjádření“, a že jeho zamýšleným poselstvím bylo „přehánění a zkreslování reality“ s cílem „provokovat a pobuřovat“ (§ 74). Při posuzování zákazu reklamy místními úřady Soud nesouhlasil s rozhodnutím úřadů, protože napadený plakát obsahoval „jasné a srozumitelné antidiskriminační poselství“ a neobsahoval nenávisné projevy ani projevy nesnášenlivosti vůči romskému obyvatelstvu (§ 79).

Ostatní odkazy

Ostatní klíčová témata:

- Diskriminace za použití násilí (článek 14), [CZE](#)
- Nenávisné projevy (článek 10), [CZE](#)

Rada Evropy:

- Doporučení Výboru ministrů Rady Evropy č. R (97) členským státům o „nenávisných projevech“ (1997)
- Doporučení Výborů ministrů Rady Evropy členským státům CM/Rec(2022)16 o boji proti nenávisným neverbálním projevům (2022)
- Obecné politické doporučení Evropské komise proti rasismu a nesnášenlivosti č. 1 o boji proti rasismu, xenofobii, antisemitismu a nesnášenlivosti
- Obecné politické doporučení Evropské komise proti rasismu a nesnášenlivosti č. 6 o boji proti šíření rasistických, xenofobních a antisemitských materiálů na internetu
- Revidované obecné politické doporučení Evropské komise proti rasismu a nesnášenlivosti č. 7 o vnitrostátních právních předpisech pro boj proti rasismu a rasové diskriminaci
- Obecné politické doporučení Evropské komise proti rasismu a nesnášenlivosti č. 15 o boji proti nenávisným projevům

Evropská unie:

- [Směrnice o právech obětí \(směrnice 2012/29/EU\)](#)
- [Směrnice o rasové rovnosti \(směrnice Rady 2000/43/ES\)](#)
- [Rámcové rozhodnutí o rasismu a xenofobii \(rámcové rozhodnutí Rady 2008/913/SVV\)](#)
- [Guidance Note on the Practical Application of Framework Decision on Racism and Xenophobia \(„Pokyny k praktickému uplatňování rámcového rozhodnutí o rasismu a xenofobii“\)](#) (rámcové rozhodnutí Rady 2008/913/SVV)

OBSE:

- [Rozhodnutí Stálé rady č. 621: Tolerance a boj proti rasismu, xenofobii a diskriminaci](#)

Ostatní:

- [Models of governance of online hate speech \(„Modely zvládání nenávisných projevů na síti“\)](#) – publikace Rady Evropy – Alexander Brown
- [Hate speech and hate crime in the EU and the evaluation of online content regulation approaches \(„Nenávisné projevy a trestné činy z nenávisi v EU a hodnocení přístupů k regulaci online obsahu“\)](#)
- [Unmasking bias motives in crimes: select case-law of the European Court of Human Rights \(„Odhalování předsudečných motivů u trestných činů: vybraná judikatura Evropského soudu pro lidská práva“\)](#), dokument vydaný Agenturou Evropské unie pro základní práva (FRA)

KLÍČOVÉ ODKAZY NA JUDIKATURU

- [Aksu proti Turecku](#) [velký senát], č. 4149/04 a 41029/04, 15. března 2012 (neporušení článku 8);
- [R.B. proti Maďarsku](#), č. 64602/12, 12. dubna 2016 (porušení článku 8);
[CZE](#)
- [Alković proti Černé Hoře](#), č. 66895/10, 5. prosince 2017 (porušení článku 8);
[CZE](#)
- [Király a Dömötör proti Maďarsku](#), č. 10851/13, 17. ledna 2017 (porušení článku 8);
[CZE](#)
- [Kaboğlu a Oran proti Turecku](#), č. 1759/08, 50766/10 a 50782/10, 30. října 2018 (porušení článku 8);
- [Lewit proti Rakousku](#), č. 4782/18, 10. října 2019 (porušení článku 8);
- [Beizaras a Levickas proti Litvě](#), č. 41288/15, 14. ledna 2020 (porušení článku 14 ve spojení s článkem 8; porušení článku 13);
[CZE](#)
- [Budinova a Chaprazov proti Bulharsku](#), č. 12567/13, 16. února 2021 (porušení článku 8 ve spojení s článkem 14);
[CZE](#)
- [Behar a Gutman proti Bulharsku](#), č. 29335/13, 16. února 2021 (porušení článku 8 ve spojení s článkem 14; bez potřeby posuzovat přijatelnost nebo odůvodněnost stížnosti podle článku 13);
- [Association ACCEPT a ostatní proti Rumunsku](#), č. 19237/16, 1. června 2021 (porušení článku 14 ve spojení s článkem 8 ve vztahu k jednotlivým stěžovatelům; bez potřeby posuzovat přijatelnost nebo odůvodněnost stížnosti podle článku 13);
[CZE](#)
- [Paketova a ostatní proti Bulharsku](#), č. 17808/19 a 36972/19, 4. října 2022 (porušení článku 8 ve spojení s článkem 14);
- [Nepomnyashchiy a ostatní proti Rusku](#), č. 39954/09 a 3465/17, 30. května 2023 (porušení článku 8 ve spojení s článkem 14);
[CZE](#)
- [National Youth Council of Moldova proti Moldavsku](#), č. 15379/13, 25. června 2024 (porušení článku 10).